

Tartalom

Dr Fenyő Józsefnek.....	2
Az új évben	2
Dr Fenyő Józsefnek II.....	3
A verseimről.....	3
A feleségem szerint.....	4
Coeliakia	5
Enni, aludni, és szeretni	6
Jellemrajz.....	7
ÁDÁM NET-e.....	7
Ezután	9
A dolgom	9
Ami az értelmet meghaladja.....	10
Élethossziglan	10
Születésnapomon	11
A sírnál.....	11
Utána / fiamnak.....	12
30 évesen.....	13
Nőnap vers	13
Nővéremnek.....	14
A mobil	15
A házasság	15
Az Élet	16
Édesanyám születésnapján.....	17
Szluha Mártonnak	18
A különcc.....	18
„Aki az eke szarvára”.....	19
Gondolatok anyák napján.....	19
Sánta Lillának	20
Kriszta verse.....	20
Az élet játéka.....	21
A bajai Duna-kanyarban	22
Ápolók Napja 2010- ben.....	22
Az, ami nem kell	23
Óh az anyák napja	24
Az anyák könnyei.....	24
Remény	25
Baja	25
Volt egyszer	26
Kérdések	26
Semmelweis Ignác születésnapján.....	27

Nagy Zsuzsinak.....	28
Diplomaosztóra	28
Kongresszusi hívogató	29
Halászlé ünnep	29
Borivóknak való.....	30
A vén bolygón.....	30

Dr Fenyő Józsefnek

/ki első verseskötetem illusztrátora /

2010 január 02.

Verseim e csodás képeken
Mily örömet okoznak énekem!
Simává teszik énekem
S túlszárnyal majd az éveken
Közös kötetünk...:
Örök emléket adva nekünk:
Mely összekovácsol,
S nem emlegetnek máshol
Csak együtt.-kik olvassák és nézik
Baja szellemét idézik:
A város-porték, s benne hangom;
Ily nemes fotókon :randon
Alul nem publikálhatok,
Bár verseim nem oly nagyok
De a háttér szebbé teszi őket,
S a mondanivaló-kedvelőket
Talán ez is biztatja
S apraja- nagyja
Kézbe veszi: olvasásra készen-
Ki azt nem tud
Gyönyörködik a képben,
És szüleihez fut;
Hogy olvassanak neki:
A tiszta lélek a verseket szereti
S a szép fényképeket
Köszönöm : Neked!

Az új évben

2010 jan 01

„Csak a következő lépésedre figyelj,
Isten megmutatja az összes továbbit”
Hisz tudod: más nem számít;
Mint ahogy a szivárvány: ívelj
Magasra, hogy látsszon a szövetség.
Isten és Ember között, s az öregség
Sem semmilyen testi restség
Ettől el ne tántorítson;

Utadon az Ige bátorítson,

Tiszta vágyakat védőangyalod
Lopjon beléd
És sohase legyen oly sok a gond
Hogy azt mondhasd: most már elég!

Béke és tisztelet övezzen utadon
Nem Te miattad, (hanem kit képviselsz)
S nem marad el majd a jutalom
Ha Benned tiszta marad a lélek
És nem múlik el a mersz!
Bárhogy is repülnek a csalóka évek!

ReZsónak

Dr Fenyő Józsefnek II 2010 01. 06.

Gyönyörű képeid
Díszítik verseim;
Szép dolog, ha két ember
Így egymásra talál-
Baja látképein
A sok kusza rím,
S nem választ el még a halál
Sem, : hisz közös könyvünk kiadatott...
S együtt tartanak számon Minket: Ott:
Hol ezeket értékelik;
Mert csodálatosak a képeid
Melyek felerősítik lelkem dallamát,
Így teljes a mű: melyet büszkén adhat át
Bárkinek, ki a megajándékozottat szereti;
Verseskötetünk:
Remélem: boldogságot ad neki!

A verseimről 2010 01. 08.

Versbe szedem gondolataim
Hisz oly sok a Világban a kín,
Mely fáj, és hasogat
Szenvedést látok, olykor túl sokat
Bármerre is nézek...
Így rímekbe gyűlnek a képek,

Emberi gyötrelmekkel telnek a sorok
S mögöttük az Isten, ki tán háborog:
A sok célt tévesztett élet miatt...
Hiába adott értünk fiat?!

Még önnön hibáinkból sem tanulunk
Az Égre nem nézünk, csak futunk, futunk
Önmagunk elől, és után.....,
Boldogságra vágyunk, dacosan, sután
S bűneink fojtanak minket
De mindig felszaggatjuk sebeinket
Hibázunk, bánkódunk, majd újra hibázunk
Jeges leheleteinktől csak fázunk
S várjuk a csodát napról- napra
Mindent remélve, és semmit sem adva

Összeszorított marokkal
Elfehédett ujjakkal
El nem vetett magokkal
Kalászt- váró tudattal
Ezek vagyunk
S ezek a verseim
Pillanatok, melyet elhagyunk:
Ős-lélekből kinövő pár kecske rím...

A feleségem szerint...

A feleségem szerint: 2010 jan 04
Nem jók a verseim! -----
Számталanszor megint
Hogy túl sok a kecske-rím,
S az egész csak: elmélkedés;
Versszakokba öntött gondolat
S noha a végeken rím fakad
Ez még kevés...
Mint ahogy a táplálkozásnál
Kevesebb az evés,
Mint ahogy az ösztön-is a vágynál
S mint ahogy érez az apa
Az anyához képest;
A versek színe-java
Dallá válik, és éleszt:
Földöntúli dolgokat
S az én verseim
Csak kullognak
Azok után:
Mint a nád vesszein
Annak fakó virága...
Jaj orchideákat ki lát ma?!
De fontos, hogy mit susog a nád:
Mirdász király szamárfüle vád:
De ha mindenki tudja: igazság leszen
(talán gondolkodj ezen...)

Nem csak a kiáltás jó
A suttogás néha jobban hallható
S ha baktatnak a rímek
És nem haladnak
Nem baj;fontos, hogy mit visznek
S kinek mit adnak:
Hitet, felismerést, kedvességet
Fájó döbbenetet, látást, mely éget
Vagy szépségben feloldódó percet
Egy hangulatot, melyet
Ő is továbbadhat
Vagy melyben maradhat
S ha jó Neki
Verseim talán Ő szereti
 Szeresd Te is őket
 Életem párja
 A lelkem habjából kitörőket
 Melyeket lejegyzek, várva
 A megértést, és szereteted
 Hogy keményen bírálj- ne tedd!
 Inkább szeress verseimmel együtt
 Mert bírálatod néha megüt
 S fájdalmaim nehezen felejttem...:
 Mindig szerelmesen légy velem!

Coeliakia 2010 jan 22.

Mily szörnyű
Hogy van aki lisztet
S az ősi táplálékot: kenyeret
Nem ehet;
Mer bőre viszket
S belei tiltakoznak
Könnyű
Annak, ki mindent ehet
Amit hoznak....
Ó!- Ők a boldog emberek...

S mily dicséretes
Segíteni másokon!
Az irgalmas szamaritánus
Így oly heves
Emberszeretettel
Végső fokon
Akkor is- most is tudja
Hogy tennie mit kell
S erejéből mire futja !

A világban sok a baj
És korcsosul fajunk...
Veszélyes a növény, a hús, a vaj,
Nem tudjuk, hogy miből vagyunk
S lassan azt sem, hogy mit eszünk
Csak némán

Tiltakozik szervezetünk
S oly sokszor nem figyelünk rá-
-Sem-
Ételeink mesterségesek félig-
- Vagy egészen-
Pedig már érezzük
A változás szükségét
S a csalók hamis hadának
Alig látjuk végét
Így aztán örülünk
Ha valakiben bízhatunk
Ha van egy hely
Ahol tudjuk,:
Hogy mit kapunk
S át nem ejtenek!
Amíg van, becsüljük meg!
S azokat, kik segítenek
A JóIsten áldja meg!

Enni, aludni, és szeretni

2010 jan. 23

Enni, aludni
És szeretni kell
S nem törődni az évekkel;
Természetes nyugalmat keresve,
Elhagyni mindig azt,
Ami a nap keserve
S a szeretetben nyerni vigaszt

Pihenni jó erőnlétben.
Éjszaka, hogy a napok sose tétlen
Ne múljanak
És szeretni, hogy az avult falak.
Ledőljenek
S így érje meg
Mindenki a Holnapot:
Mert mindig új esélyt adott
Az Isten: mindenkinek!
Csak élnünk kell vele

Nosza!—Vágjunk bele
És nyissunk a reményre fényt.
Köszönve e jótéteményt,
A lelkünkbe ágyazott
Emberi szellemet
Ápoljuk a Létet
Amíg lehet!

Jellemrajz jan.27.

Körbekerítettem Világom
Erős kötelékkel, s nem bánom
Hogy sok van rajta kívül jó,
Nekem- ez így bírható...

Biztonságos, s elviselhető
Belefér a nagy Ő
Belefér Isten, s a gyermek
Új érzések nem kellenek,
Melyek egységünkhöz nyúlnak
- Még akkor sem
Ha netalán jónak bizonyulnak:
Kicsukom egészen
A változás szelét
A vágy hagy emésszen
Másokat
Jó nekünk így; már sokat
Dolgoztunk rajta-
Nem vagyok csapodár fajta

Jónál jobbra nem vágyom
Cafka vágyakért úgy látom
Sokan hitet vesztenek...
No ez velem
Nem történhet meg;
Megtethezem:
Erős vagyok,
S hagyom, hogy szeressenek!

ÁDÁM NET-e 2010 01 24

Sokan.....Mások!
Mint rossz gyermek:
Használják az Internetet
Kialakult vad szokások !

Mint Nobel dinamitját:
Mellyel Új Világra
Váltottunk át
S nélküle nem tudnánk ma
Meglenni...:
Kitalálta:
Az életet elvenni
Éppen vele!
A gonosz elme...
S dalra kelve
Kipusztított milliókat
Tépett, gyilkolt;-rosszat, s -jókat

Így van most a világháló...:
Áldás annak, kinek már jó
S átok: kit a környezetéből kiragad.
Szenvedélye építi a falakat
Maga köré, a Bárki ellen
És meghasonlik a szilárd jellem

És mi épp a tudatlanság
Várfalait döntené le:
Zárja szorosan önkörébe
Elfajult foglyait...:
Szenvedéllyé válik: hol ott, hol itt
Mert a hálón kutatnak, s ágy,
Sem asztal sem kell igazán:
Kétdimenzióssá vál a Lét:
Ádám egeret lesett kint a fán
S Éva átadva azt, békét
Azóta nem talál:
Férje a Neten szörfözik
S a Halál
Elidegenítő csókja
Homlokán gyöngyözik...
Neki megváltoztatni
Nincsen módja:
Sem átokkal, sem öleléssel
Mert a Mesterséges Világgal
Ó, nem ér fel:
A való öröm ! -S a csalódással
Küzdeni oly sziszifuszi
Megszokja hát... inkább puszi:
És odébb ül könyvével---- romantikát keresve
És gyűlik szívében -----e Világ keserve

Ezután

2010 02 02.

Fel kell készülnünk
Hogy a jót, helyesen fogadjuk el;
Mert tisztátalan lélekkel
A csodát megszülnünk
Nem lehet:
A helytelen szeretet
Nem válik javunkra;
Áldást nem ad
Csak a befektetett kemény munka.
Győz, s ki megtagad
Minden lustaságot.
Így
Boldoggá tudja tenni a Világot
S az irígy
Szívüek még segítenek is neki!
Mindenki tegye a Jót
- Amíg teheti!-

A dolgom

2010 02 02.

Mire kaptam elhivatottságot?
Küldetésemén áldás van, vagy átok?
Káin vére forral engem
Vagy szabad az Úrral
Kettesben lennem?

Nem tudom; szilaj indulataim
Robbantják ereim, s perceim
De megnyugszik pillantásom, s a kín
Mi testem tépi;-- árnyas berkein.
Hív az Úr a Getszemáni kertbe
S lehajtom fejem a mellére
Mint a jó tanítvány
Ha elaludni készül
- Vagy a kisdéd: mindahány.
Anyja ölébe, s merészül
Bújik oda:
- Hisz csak szeretetet kaphat;
Örök csoda:
Hogy féltőn óvott fiad maradhat
Mindenki: kit teremtettél...
(Bár engem mire, s miért ide tettél)
- Tűnődöm sokat-
S latolgom a földi dolgokat
Ahelyett, hogy csak az égre néznék;
Szárnyalhatna lelkem Hozzád

És nem lenne más a mérték...

Ami az értelmet meghaladja

2010 02 04

Az ok-okozati rendszert
Csak a szeretet haladja meg:
Mert innen indulnak a remények
Ez a létfenntartás utáni desszert:
- Amiért csak néha létezünk-
És megbízható precíz eszünk
Megáll, ha találkoznak....
És rácsodálkozik.....
Pedig egyesek rászoknak
És mily jó nekik!
- Hogy nem eszükre
Hanem szívükre hallgatnak:
Rég- megnyíló vesztünkre
Pedig- sajnos mily kevesen vannak
Ők!-kik igazán megörvendeztetnek:
Jézus társai lehetnek
S tanítványaként szeretnek
Mert a szeretethez nem kell indok;
Elég aha csak az ördög nincs ott
A szeretet mely értelmet ad a Létnek
Ha érzem és teszem:
Tudom, hogy miért élek!

Élethossziglan

2002 02 08.

A nehéz embereket
Azért küldte Isten
Hogy az általuk okozott sebeket
Túlélve a hitben
Megedzödjünk a szenvedésben
S legott- majd az örök éden
Megérdemelt jutalomként
Felüdülést nyújtson
Az életünket adva érte buzgón!

Te csak használd a hitedet
Isten mozdítja el a hegyeket!
Hisz egyebed sincs Neked!
Mert a lehetőségeket
Is Ő adja:
Az ember
Csak ajándékba kapja

Aztán hogy mer, vagy nem mer
Kis- vagy nagyhitűségén múlik-
Az Isten néha Jóemberek szívébe bújik:
Kik nem saját dicsőségükért küzdenek
Életükkel Jézust dicsőítik meg!

Adj hát boldogságot környezetednek
S Ő majd Neked fizet meg !

Születésnapomon

2010 02 12.

Köszönöm anyámnak az életet
Köszönöm, hogy végbement
A csoda:- s megszülehettem
Hogy mindenki ott volt: értem !

Köszönöm, hogy akartatok
Hogy az álmaidok nagyok
Voltak rólam...
Remélem: bepótoltam
A hiányt, hogy Veletek maradtam
Istennek hála, én csak akartam....
De mi az ember akarata?- semmi
Ha az Úr azt nem ellenjegyzí

Így negyvenkilenc évesen
A boldogságot keresem
S nemcsak a magamét;
Úz az Úr hangja.
Tovább mégy!
Mert tovább kell menned!
Kedves szava- nem haragja
Hív: Harcosommá lenned
Kell;
Küzdelmekre fel!
A 49 nem érdekel!

A sírnál

2010 o2 22.

Tűztem sárga virágot sírodra apám
Tudom: azt szeretted
Hóba szúrtam, születésed napján
Pustolt a hó, - te már régen levetetted
E gyötrelmes földi testet
Ott lent, a rögök alján
Megpihelve jó nagyapám karján
Egymás mellett, egybeforrva.

Porból vétetve, s újból porba

Imát mondtam értetek
Esdtem Istent, hogy vétkeitek
Ne válasszon el Tőle- nagyon
Kegyessé legyen a Nagy Hatalom
Ki engem itthagyt; Téged felvett
Szenvedésből ennyi tellett
Mondtad, hogy az útnak vége
Kezdődik a reménysége:
Hisz minden hívő titkon várja
Azt a létet, hol nincs már pára
Sem árnyék, sem betegség, sem fájdalom
Vágytál rá a végén:- nagyon
Mikor görcsbe rándult e test
S elengedte a lelked
Könnyem csordul- patakot fest
Bennem él a szereteted

Utána / fiamnak/

2010 03 01.

Mikor elporladok:
Mikor nem leszek
Verseim: itt lesznek Veletek
S itt maradok.
A gondolataim, a lényem
Félreértetlenül:
Feketén- fehéren;
Hogy mi munkált legbelül
Hogy mitől sírtam,
S mi vigasztalt
Hogy ott lenn a sírban
Gyötrődöm, vagy a víg asztalt
Ülik velem körbe barátaim
Odaát, s az angyalok szárnyain
Lebegünk
S a Jó Isten ott van velünk
Mi benne, s Ő bennünk
És vígan vagyunk
Itthagynom e sorokat- mi voltam
Bennük vagyok, leszek, mert agyunk
Nem lesz, nem kell holtan
Csak a lélek
Ezért őrzöm, s szeretnélek
Addig tanítani

30 évesen

2010 03 02.

1

Harminc évesen
Nytított előtted a Világ
Gyermekeddel, nejeddel
Boldogabb embert ugyan ki lát
Nálad?!

Ki a küzdelmet próbáltad
Próbálsz
Volt már jobb?
Vagy MOST csodálatos az élet?
Élvezed, becsülöd, és kéred
Az Urat, hogy áldjon meg Titeket?
Hisz érzed állandóan: hogy szeret, és szeret
S a Család is, mi is-noha távol vagyunk;
Egymásért dobban szívünk
És rezdül agyunk
Habár nincs sok hírünk
Egymásról, a szeretet Istene
Gondot visel ránk- én hiszek Őbenne
S kérem: vigyázzon Rátok ezután is
És így minden jó; mutatis mutandis

2.

Harminc évesen
Elbájoló szó az hogy: édesem!
Sok titkot, s gyermeket rejt
S a vágy sok örömet sejt;
Gyarapszik a család, nő a rokonság
Minden széppel, jóval
Mint a JóIsten ad
És megnyugtató szóval
Vígasztal Ida
Ha nem megy minden könnyedén
Az asszonyok legszebb-legjobbika:
Kit bárki másnál e földtekén
Jobban szeretsz
Jó Neked- Boldog lehetsz!
Adjon az Isten még száz évnyi boldogságot
Hogy mennyire szeretünk- azt most látod!

Nőnap vers

03.08.

Nem omlunk lábaitok elé,
S Ti sem vállainkra
Más idők járnak, s ágyainkra
Puha vánkost bár tenné
A szerető női kéz

(melyért meghalni kész
Az igazi férfi)-
De ezeket nem is kéri:
S ágyát maga veti meg.
Egymással küzdenek a nemek
S egyre ritkábbak az igenek...

Emancipációban fuldoklik
E megkergült világ
A Nőnap egy vicc; pusztán hit
Szimbólum helyett: elcsépelet virág
Megbecsülés helyett egyenlődsdi
Mely a bukott rezsimból nőtt ki

Harcra gyúlnak a nők
A férfiak ellen
Bizonygatva, hogy egyenlők
És becstelen jellem
Ki hiszi, hogy nem azok.
Férfisoviniszta gazok!

Pedig nem egyenlők.
Többek annál!
A NŐ, mely Örök
Megcsalatra áll
A szüfrazettek előtt
Ti képviselitek a Nőt?!
Ti, kik a férfit gyűlölitek?
Egyenlőséget kértek: kinek?!
Hisz rosszabbak vagytok
Egy férfinél
Kék bennetek, és nem vörös
A vér.
Mint harisnya a lábatokon:
Ostoba a férfi, ki nem veszi zokon
Működésteket
Legyen Nektek Nőnap
És béke veletek!

Nővéremnek 2010 03 13.

Most van. Akkor
Mikor Boldognak kell lenni
Mert nem aggaszt még
Az agg- kor
És megtanultál igazán szeretni
S az élet, látod: szép

Most teljesedhetsz ki,
Békéd nyugtathat másokat
Merhetsz bátran álmodni
És megvalósítani az álmokat

Most kér az Isten
Hogy teremts magadban rendet;
Erősödj meg a hitben
S élvezd
A győztes engedelmet!

A mobil 2010 03. 10.

Haragszom a zsebtelefonra.
Mert előlem gazul ellopja
Őt,: akivel együtt vagyok
És egyedül maradok!
Testben ugyan:- itt-
De szelleme, lelke elröppen-
Telefonál: s én nézem közben
Mással, Másért, Máshová: s a hit
S a látszat;-hogyan itt van:- csal
Én nem terrorizálhatom
Egy-., Tedd le!”-paranccsal
Mert a szó : sért, s nagy hatalom
A közelség, mely átível a távolságokon
Így: nem én vagyok Vele
Holott: Én vagyok Vele
Rám néz, vagy elfordul
De nem lát a szeme
A semmibe réved- s megkondul
Bennem a vészharang:
Nálamnál mindenki fontosabb!

A házasság

A házasság :kegyelmi állapot
Mert különben értelmetlen
Minden gondolatom végén várlak.ott
Hogy segíts, hisz éned bennem
Szétolvadt, s én szívedben
Fészket leltem
Noha kapcsolatunk nem az édenkertben
Hanem itt a Földön köttetett:
Mely sok gonddal-bajjal kövezett

Kanálcsörgés, szemrehányás
Volt persze sok, s mindahány
Eloszlott, s a párra vágyás
Győzött, mint a lány:
Ki sokszor kéreti magát
De végül boldogan öleli át:
Akit szeret
S házasságunk rengeteg
Öröm, és szépség forrása volt, s leszen
Ugye Te is így gondolod,
Ugye édesem?

Az Élet 2010 03.30.

Az élet egy nagy bújócska:
Nem találjuk önmagunk;
Ilyenkor szidjuk, hogy ócska
Mert azt hisszük, hogy egyedül vagyunk

Nem találjuk a Célt, értelmet
A Miért-et, s a Hogyan-t
Szívünkbe annyi félelmet
Ad a perc, s rémület fogant
Meg sokszor- az öröm helyett
Így az édenkertből a Föld:
Pokol lehet;
Minden ami buja, zöld
Sivár, és aszott
A körülvevők pedig.
Hétpróbás gazok
Kik csak a Bűnt művelik...

Nehéz ilyenkor az Istent találni
Segítség nem kell, noha bármi
Jól jöhetne,
Bár néha meghalni szeretne
Az Ember, feledve képmás- létét
Nem találván az Úr vezető fényét
S elfelejti gyermek- mivoltát...
Könyvedikáció Kardos Jóskának 2010 04. 07.

Kardos tanár Úrnak;
Ki távol élő jó barátom-
Így aztán ritkán látom
De nem adom fejem búnak

Itt küldöm Neki verseimet
Ha tetszik jó, ha nem: akkor minek-
Elteheti a többi könyve közé
S ha oly rossz,- akkor mögé

De ha örömét leli benne
Úgy víg vagyok;s epekedve
Várom sorait
Tán Holnap együtt . ott-
Ma egyedül : itt
Hisz minden örömet az Isten adott
S Bennünket is majdsak megsegít!

Édesanyám születésnapján 2010 .04.28

Az én mennyei édesatyám
Éltessen soká édesanyám!
Számos boldog éven át
Nyerj sok küzdelmes csatát
Mindazzal szemben
Ki Néked, és lelkednek árthat
Te légy a tündér-szellem
Az Angyal, Akire vágyhat
Bárki,hogy szárnyaival megóvja, védje
Vigasztalja, és hogy legyen még reménye

Köszönöm atyámnak
Az én édes jó anyámat,
Hogy én lehettem a fia
S így nyugtalankodnia
Nem kell miattam
Óh Anyám!
Gyermekszívvvel odabújnék Hozzád!
Törékeny tested átkarolnám
S az volna a mennyország!

Bár most távol él a fiad
De a lélek-kapocs most is kihat
Minden tettemre, szavamra
Jaj, percenként Hozzád szaladna
E vén gyermek- mi én vagyok:
A Te kisfiad
Ami maradok!

Szluha Mártonnak 2010 04 14.

Az én rokonomnak
Kitől megismertem őseim törzsfáját
S nem tudva mit hoz a holnap
Hány száz évet ölel át
A „Verbói Szluha”- név
Kötelez, mint a majd ezer év
Mióta tudunk magunkról
Elszórtan, mindig a hadúrtól
Függően,, ahol,s ami a kötelességünk...
Adja Isten, hogy nekünk végünk
Ne legyen
S a „ Szluha” név átnyúljon
Több ezreden
S ki nekünk ártana-hulljon!
És ne Mi, gyermekeink, unokáink!
Adja Isten
Hogy erős legyen a családfa
Ahogy jutott máig:
Kitartásban, hitben,
És büszke legyen rá,
Ki tartozik alája!

A különc 2010 04 19

Én nem azt az értéket
Képviselem, mint Te
Mások a célok, a mértékek
Ugyanazt viselem bentre, kintre-
Nem váltom a kódot
Más miatt aggódok

Nem akarok megfelelni
Azoknak az elvárásoknak
Melyekkel nem értek egyet
És sem szerepelni,
Tetszeni a Soknak
Másoktól várván a kegyet.:_
Sem eladó, sem vevő lenni
A húság vásárán
De jó lenne, csak az lenni
Kit szeretsz; hogy vágyjál rám
S kit szeret a Gyártó, a Küldő;
Céljait kutatom...
Kezem közt az eltűnő idő
S próbálom, hogy ne kallódjak el
A csapdázott utakon

„Aki az eke szarvára” 2010. 04. 20.

Nem látnod kell a jövőndöt-
Hanem: lehetővé tenned!
Mert amit cselekedtél tegnapelőtt
Azzal kell most számot vetned!

Csak a mában születnek
A valódi tettek
A múlt lezárult-
A holnapot nem tudjuk
Az elmúlt perc már elmúlt
Az-éppen pillanat-köreit futjuk!

Nem odázhatók el
A helyes döntések;
Fukaron, vagy mértékkel
Az elő, vagy a hetedik pecsétet
Törték meg
Az angyalok- mit számít!
Még kell
Most tenni : amit lehet
Hisz ezért születünk embernek
Tudattal, döntési joggal, és engedéllyel
Nem állhatunk meg; s ki jajveszékel
Siratva a múltat, vagy félve a holnaptól
Segíts neki : Most akkor !
És testi-lelki erődet feszítsd a munkának
Reményt adva a jövőnek
Megszolgált bért a mának !

Gondolatok anyák napján 2010. 04. 20.

Feltétel nélkül csak Anyánk,
S az Isten szeret minket;
Mindkettő vár reánk:
Mindig, s kezeinket
Imára kulcsolva
Mutatná a helyes utat...
Kósza vágyunk bármi után kutat
Bármely úton; Hozzájuk visszatérhetünk
Szeretettel, bármikor kérhetünk
S Ők- csak adnak
És mindig a miénk maradnak!

Édesanyánk szívére hajolva
Ujjongva dalolna
Gyermeki- felnőtt ajkunk

Hogy az Ő kedves gyermeke maradjunk
És Istenünk
Tenyerébe írva nevünk :
Ki Anyánkra is vigyáz...
És bárki bárhol hibáz:
Megtart szeretetében
Úgy mint Anyánk régen,
És most is, mindig...:
Szeretetük szeretetre indít!

Sánta Lillának

2010 04. 28.

Érett e lány:
Papírja van róla!
És láthatja mindahány
Férfi, ki megpillantva aggódva
Néz fiára, hisz mindig a NŐ dönt!
S e lány: NŐ LETT!- Ezért köszönt
Most e vers, s a rokonok hada;
Bizony elmúlt a gyermekkor java;
Új küzdelmek várnak:
Felnöttes örömök és vágyak;
Új, önálló lét, és értékek
Tudj Isten-csak szerető szív érté meg
Gyermekének kósza útjait....
Ezért vagyunk újra itt:
Ünnepelni Téged, élted, léted;
S Veled leszünk, ha Isten éltet
Még sokszor, és sokáig-
Bárki bármit állít:
Önálló az, ki tud kire támaszkodni:
Rokonság, barátok, s nem holmi
Légből kapott frázisok,és önös érdekek....
Keresd mindig azokat, kik szeretnek
És önzetlenek veled
Lényed legyen
Mindig a szeretet!

Kriszta verse

2010-05-26

De jó NŐVÉRNEK lenni !
80 ezerért a belünket kitenni
S panaszkodni fűnek- fának:
Cselédjei vagyunk a kórháznak!

Éjszaka kelni, hajnal előtt főzni
A három műszakhoz egy életet kötözni
A család bánja, a gyermekek sajnálnak;

Szorgos cselédjei vagyunk a kórháznak

Hisztis, pökhendi betegekkel a bajban
Mindig a lekvárban, sohasem a vajban
Létünk fojtója a lucsok, vér a szenny
Oly messze, s egyre távolabb a menny!

De jó nővérnek lenni;
Ahol baj és gond folyton ezernyi
E vonzó pálya az emberekért mindig
E csodás pálya oly sokakat indít-...

El, messze a fehér ruhától!!
Itt van a horizont, s a közel: az távol
Alig lát szemünk az alvás megvonástól
S amit kapunk:- hervasztja létünk
Sokszor gondolkodunk rajta
Így ugyan minek élünk!

Az élet játéka

2010 05 10

Meg kellene tanulni játszani
Örömmel, és önfeledten:
Mindig Isten szavára várj, ami
Bátorít a győzelmekben !

Játékos, tiszta gyermeki szívvel
Végezni a kötelességeket
Létünk gyümölcseit édes-jó szájjal
Fogyasztani, amíg csak lehet

A kötelességnél kicsit többet:
Amit megtenni lehet még
Játszani jó, sok az ötlet
S a szelíd vágyakat megadja az Ég

Öröms örömmel
Dicsérd hát a Mestert:
Ki figyelj játékunk
S boldog hogy ha jó
S ha megfáradtunk
Vagy túl sok közönnyel
Hűtene a világ,-hogy féljen aki fél
Vagy a gonosz manó:
Az ellenfél
Óhózzá szaladunk;-
Lélemben, s a testünk elporlik hamar
Míg Ő tárt karokkal vár
És szívébe betakar...

A bajai Duna-kanyarban

2010 04 15.

Itt a Duna kanyarban Bajánál
Hol a Türr István emlékmű a partján áll
Virányos a lét
A lélek felsőbb szintre lép
Mint a hegymászó a napsütésben
Feloldódom a jelenlétben
Mit e perc ad a természet ölen
A csend beburkol, s mögém
Dobom az Élet nyugjeit!-
Oly jó nekem ülve itt
Nézve a Dunát a padon
Mélázva :-önköreim láncait elhagyom-
A szellőn, a vízen, a természetben
Istenen, ki adta nekem
E csodálatos dolgokat
És mindent, többet: oly sokat...

Hálás szívem zeng a madárdallal
Érzem: tenyerébe hajtom fejem
S szemem lezárja egy csókkal,
/ Ezt a napsugárban érezhetem/
Vágyó szívem megtelik minden földi jóval
Röpke szunnyadás, s lelkemen
Beforradnak a sebek
Istenem, hittel, s akarattal
Hú fiad- Segíts!- hadd legyek!

Ápolók Napja 2010- ben

Éjszakában, hóban , fagyban
Nyáridőben piymallatkor
Esőben, és szélviharban
Jönnek ők, mert pontban hatkor:
Kezdődik a műszak
Évtizedek, évszázadok óta
Akiket várnak, akiket hívnak
A betegek
S nincs olyan óra
Sőt perc, amikor dolog nélkül lehetnek
S közben életharcot vívnak
A csekély bérrel bélelt pályán...
A megbecsülés nélkül fáj ám
A mindennapi robot!

Százból tíz dohog
De tovább is precízen dolgozik
Míg a többit elhagyja a hit
És más, könnyebb életutat választ...
Hol nem az éjszakai műszak bágyaszt
Vagy több a bér
Vagy tisztább, mert kevesebb a vér
Vagy mert ki tudja...
De a maradék lelkesedés
A gyógyítás öröme, szeretete
MEGTARTJA újra, és újra
A KÓRHÁZUNK!, s benne
Mindig is lesz a nővérnek becsülete:
Egymás, s a jó emberek szemében
Míg dolgoznak serényen:
Kézzel, és szívvel
S noha pályájuk nem ível
Magasra
Nem mennek panaszra
Senki elé- soha
Sorsuk bármily mostoha,
Szerény, vagy lázító
Lassan elfogadják:
Már így is jó
S a szeretetet csak adják, adják
Ápolónak lenni: különleges lét!
Két kézzel szórva
A törődést, s a békét!

Az, ami nem kell

2010. 05. 17.

Az emberek elutasítják
Hogy szellemi életre ébresszék őket
Védik magukat, és nem tudják
Hogy semmit arat, ki levegőt vet

Mert ki mindent lefitymál:
Nem lesz több- attól
És ki sehová sem áll
Ő az: kiért a kakas szól
Ma is: mint mikor Péter
Krisztust háromszor megtagadta-
Emberi gyengeséggel
Ahogy a félsz magával ragadta

Nem kiállni a jó mellett:
(Nélkülem is volt;- majd lett!)
Az integritást védő falak
Oly nehezen

De leomlanak!

Óh az anyák napja 2010 05-16

Édesanyám!
Nincs szebb szavam
Sem más nyelvben, se a magyarban
- Mely ennyire melenget:
Ennél jobbat
Ennél szebbet
Meghatóbbat
Nem ejthet ki a szám
Óh drága Édesanyám!

Te Énbennem
S én mindig Benned
Bár a köldökzsinórt éreznem
Nem szabadna, ne is engedd
De a szívem megszakadna
Hogyha nem szaladhatna
Édesanyukájához- kislefia
Igaz, ötven éve már, kis híja
De mégis gyermek- szeretettel
S de jó, hogy mégis ez kell.
Az anyáknak, s így a jó:
Így teremtette az alkotó
Őket
Az anyákat: a tündér- nőket
A gyermeküket védő sárkányokat:
Angyalokat
A két remegő kézzel átölelő-
Anyákat Áldd meg Uram
S a szeretetért, mely szavakba nem önthető
S adjál sokat
E Világnak- Belőlük
Hisz érezzük: mily áldás a létük
S napjainkat hogyan aranyozzák
Ők: a Világ nemtői: az édesanyák!

Az anyák könnyei 2010 05. 22

Az anyák könnyei
Csak hullanak
A gyermekeik miatt !
-Sok a kezét tördeli:
Óh, csak tudjanak
Okosan élni: e riadt
Káoszban, hamis Világban:
Mely nem épít jövőt, s a mában

Csak talmi érdeket keres
Nem a tiszta értéket;
Lehet az mocsok is, csak jó fűszeres
S elvetik a mértéket
A könnyen megtéveszthető fiatalok...
Hogy tulajdonképpen mit akarok?!?
Szebb jövőt Nekik!
-Mint ami felé indulnak
S bárhogy is hirdetik
Ne fordítsanak hátat a múltnak
Hogy azt mi jó- vegyék át-
Hogy nihilből nirvánába nosztalgiát
Ne ültessen lelkükbe senki sem...
- Ezért könnyeznek az anyák:
Azt hiszem

Remény 2010. 05. 31.

Ha az álmoknak búcsút mondunk,
Nem vagyunk, csupán voltunk.
Ha elszárad a hit, kiapad a bizalom
Vajh mitől is lenne
Később vigalom
Ha nem sarkall semmi sem a tetterre?

Baja 2010 06. 13.

Boldog az a város
Mely a magyar tánc
Bölcsőjét ringatta;
Sokszínű népe virányos
Kedvének : itt adta
Meg a módját egy románc
Melyből országos jókedv kerekedett
Nem volt e táncmód,- de lett
S átvette a Magyarság: a Kárpátokig..
És itt született: ITT
Az én városomban:-Baján
Mert kell tudni csárdásozni, -az ám!
Rezgőt, lassút, és gyorsat
Nem magyar az ki csak mások után koslat
S nemzetünk e táncát nem ismeri!
Gyorsan táncórára kell küldeni,
Kalapot a fejére, csizmát a lábára
Vagy színes szalagot hajába
És szép rokolyába....
Meg virtust is kapjon,
Mi van e népnek

Hogy e táncot
Ne vigye el az enyészet;
Hogy örömünket leljük benne
Századok múlva is:
Táncunkkal ünnepelve
Létünk, Magyarságunk
Mely :Volt, Van, és nem hamis!
És Isten adja- hogy: Legyen
Itt az alföldön, s túl a hegyeken!

Volt egyszer

2010 06. 22.

Volt egyszer egy élet
Elindult, s elenyészett
Nem maradt itt tovább:
Növeli az angyalok karát-
Kik dicsérik az Urat
Örömmel, békével;
Befejezve az utat
Mely idelent a végével
Fenyeget
Így a kezdete lehet
A túloldali létnek
Mely csak jónak, szépnek
Teremtetett
S csak a kiváltságosoké lehet

Bele kell nyugodnunk
Van más, több földi gondunk
S a szeretet hídján
Néha Hozzá áttalálunk
Könnyeinkkel vívván
Bízunk, hogy halálunk
Után majd találkozunk Vele
Hol örök béke lesz
S a nyugalom ideje...

Kérdések 2010-06-27

Mennyire vagy
Apja/anyja gyermekednek?
Vagy milyen felnőttet nevelnek
Belőle a médiák: – Helyetted?
A kitartás mikor hagy
El Téged ?
Hogyan korcsosul el nemzedéked
Az ifjúság szemében?
Te mennyire vagy példakép – éppen?

Szeret- e Veled lenni gyermeked ?
S mennyire tölti be a számítógép
A pótszülő- szerepet?
S Te a beszélgetést-
Vagy a távirányítót keresed?

Ismeri-e az együttlét örömét
Kinek oly fontos jövőjét
Te dédelgeted?
Önmagadnál gyermeked
Fontosabb-e Neked?-
Vagy a munkád, a karriered?

Tudsz-e szeretni
Mert a Kis Herceg rókája
Tudta mi a lényeg!
Karold át gyermeked
Hogy feledje a számítógépet !

Semmelweis Ignác születésnapján 2010. 07.01.

Szegény Ignác!
- Mert szeretted-
Túlságosan a lelkedre vetted
A Magyar Egészségügyi Ellátást!
Mégse jelentett megváltást
Akkor – léted
S eltett láb alól a kollégákkal egyetértve
Feleséged

De nem volt vége
A gondolatnak
Az asepsis alapján
Most az anyák életben maradnak
Mindenütt...- itt is Baján
Kitartásod dicsérve

Túlélte a hited
Ha Téged agyon vertek is
Így jár, aki elébe siet
A Kornak, s gerince nincs
A kompromisszumok felé hajlani
Majd sepsisben meghalni
Az elvekért
Ez voltál TE- nemde kért
A sok kollégád, hogy hallgass
De az Úr irgalmas
S magához vett
Életed: fájdalom

- de hőstett!

Nagy Zsuzsinak

Ki Patakiné lett
Mire szerelme beérett
Most volt:- minap...

Az én drága nagynénémnek
Kivel egy országban maradtunk
S az igen gyorsan múló évek
Nyomot hagytak mélyen rajtunk

Az ifjúi hév elillant
Gyermekünkre, unokánkra nézünk
S a Boldogság, mit Isten villant
Nekünk jó, s ha kevés:elidőzünk

A régi, kedves pillanatoknál.
Mikor oly forró volt a nyár
És édes a csók, mint a méz
Oly szépek az emlékek is-
Mikre az ember hátranéz...
Az élet tünékeny, de nem hamis

Békés az érett kor
Szívörömmel teljes
Leülepszik a felvert por
És megszépül, mi kedves

Jó barátok, hitvestárs
Ki körülvesz jóban-rosszban
Unokáktól új varász
Érkezik e boldog korban

Megbecsülés, szeretet
Legyen mindig Veletek!
S hogy érezzétek, hogy szeretlek
Küldöm most e kötetet

Diplomaosztóra 2010-07-01

Az én kedves
Bérma- keresztlányom diplomájához
Adom e kötetet, mely nem teljes
Gondolataim tárházát mutatja
De kötődik a múlthoz, s a Má-hoz
Remélem, hogy

Sok öröms perscet szerzek vele
S ha a sor belőle elfogy
Megkeres, vagy gondolatban veszedekve
Csapdos felém a távolból
Jó nekem, s Neki is az önkontroll!

Valki Viktória !
Ím e szemem szedett sorokból
Egy rövid szimfónia
Mely nem rólam szól, de sokakról
Rólad is, kik velem élnek
És öregbítik e nemzedéket

Használd e kötetet:
Amire megírtam
Hirdesd és éld a Hitet
És beszélj Istenről
Istenhez, mindig nyíltan!

Kongresszusi hívogató 2010. 07. 02.

Szeretettel vár Baja
Mely páratlanul szép
Kongresszus- élményt nyújtana
Annak, ki jelzi igényét

Vár a Város, a Duna, a kollégák
Kora ősszel most lépd át
Munkahelyed küszöbét
S nézd: mily kék az ég
A Sugovica felett
És érezd:
ott lenni mily jó lehet !

Halászlé ünnep 2010.07.03.

Halat főzni: mindenki tud
Ki bográcsot látott már-
Mégis az érdem kinek jut
Kié a legjobb
halászlével töltött tál?

Illatok, ízek orgiája
Lép elegybe a fafüst
Csípős szagával
Júliusban a ponty sem bánja
Ha közös vörös lébe kerül
a tésztával

Több ezer bográcsban,
Üstben és lábokban
Baja lakossága élve
Vagy félholtan
De főzi a LÉT !
- Mely meghatározza a Tudatot;
A jóllakottság adja a békét
Egy kevés bor: hozzá a huzatot:
Mely magával rántja
A hoppon maradt halat
Mely az IGAZI BAJAINÁL
Soha meg nem marad
És vígság, jókedv jár véle
Tánc, fesztivál, s városunk
szerető népe
M megbékél egymással
S másokkal kint a téren:
Melyet tűzijáték zár
Befejezésképpen

Borivóknak való 2010.07. 12

Igyál bort, hogy
Megvidámodjon a szíved
De ne sokat,
Nehogy elmúljon a hited
Nehogy olyat tégy
Nehogy olyat tégy, mit
M megbánsz valaha
Inkább száraz légy, mint
Nyáron a Szahara

A vén bolygón 2010-07-07

Oly gyorsan eliramlik az élet
S mindig várjuk a :Csodát
Most indult- lassan semmivé lett;
A maroknyi szenvedésen át
Néha volt egy-egy derűs perce
És mily jó emlegetni persze
Azokat a pillanatokot
Melyeket kaptunk,- no nem sokat
Hisz ajándék a Lét;
Nem kértük, csak örömet
Vágyjuk...-
Isten kezét áldjuk,
Vagy feledjük
Míg embertársainkkal küzdünk
Vagy Őket szeretjük

S e földi édenkertből mi űzünk
Lassan ki mindenkit: Istent, s embert
Mert csak parancsaid szerint nem ment
Nekünk semmi sem!
És bűneinkbe azt hiszem
Lassan beletemetkezünk
Faustként eladjuk lelkünk, eszünk
S vérünk aláírni sem jó
Önnön mocskába fullad
E vén bolygó!